

prima instanță: Judecătoria Centru
Judecător: Nadejda Mazur
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Ana Panov
Ludmila Popov
Anatolie Minciună

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Ala Cobăneanu

Judecătorii: Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Direcția pentru protecția drepturilor copilului al sectorului Centru,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de XX, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost respinsă,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția pentru protecția drepturilor copilului al sectorului Centru, mun. Chișinău împotriva XX, intervenient accesoriu XX, privind decăderea din drepturile părintești,

c o n s t a t ă :

La data de 30 septembrie 2015, Direcția pentru protecția drepturilor copilului al sectorului Centru, mun. Chișinău a depus cerere de chemare în judecată împotriva XX, intervenient accesoriu XX, cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de XX.XX.XX, XX mama solitară, a dat naștere copilului XX, iar ulterior a fost condamnată la pedeapsă cu închisoare.

Din data de xx.xx.xxxx, copilul minor se află la evidența Direcției pentru protecția drepturilor copilului al sectorului Centru în categoria „copil rămas fără ocrotire părintească”.

Tutore al copilului minor XX a fost desemnat unchiul matern XX. La data de xx.xx.xxxx, pe motiv că acesta nu se isprăvea cu întreținerea și educația copilului,

a fost abrogată dispoziția din xx.xx.xxxx cu privire la plasamentul în serviciul de tutelă/curatelă a copilului XX.

Din luna xx.xxxx și până în prezent se află în familia dnei XX, care este verișoara maternă. Astfel, la data de xx.xx.xxxx, aceasta a fost desemnată tutore al copilului minor XX.

La data de xx.xx.xxxx, dosarul copilului minor XX a fost transmis autorității tutelare din raionul X, pentru a fi luat la evidență.

Solicită reclamanta admiterea acțiunii cu decăderea din drepturile părintești a XX în privința copilului minor XX.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016, acțiunea a fost admisă cu decăderea din drepturile părintești XX, în privința copilului minor XX, născut la xx.xx.xxxx.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, s-a admis apelul declarat de XX, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost respinsă.

În favoarea concluziei sale instanța de apel a indicat că, nu a fost confirmată existența cărorva motive temeinice de decădere a XX din drepturile părintești. Nu a constatat că anume decăderea din drepturile părintești v-a fi benefică și este în interesul copilului minor. Instanța a reținut ca fiind pertinentă scrisoarea din xx.xx.xxxx, prin care XX a solicitat plasarea copilului sub tutela verișoarei XX, pentru a se putea interesa de situația copilului și a nu pierde legătura cu acesta. Totodată, nu a constatat că părintele XX, care este condamnată ar fi făcut anterior abuz de drepturile părintești, s-a comportat cu cruzime față de copil, sau ar fi aplicat violență fizică sau psihică.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de xx.xx.xxxx, Direcția pentru protecția drepturilor copilului al sectorului Centru a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 ianuarie 2016.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, decizia instanței de apel este nefondată, pasibilă anulării din considerentul că normele de drept material au fost aplicate eronat. Nu au fost elucidate pe deplin împrejurările importante pentru soluționarea cauzei. Acționând în interesele copilului minor au mai indicat că, nu poate fi stabilită și plătită indemnizația în cazul în care părinții copilului sunt apți de a-și îndeplini obligațiunile de educație și întreținere a copilului, dar consimt la instituirea tutelei/curatelei asupra acestora de către alte persoane. Anume acest motiv a constituit la adresarea în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Direcția pentru protecția drepturilor copilului al sectorului Centru, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 26 octombrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților XX și XX copia cererii de recurs declarată de Direcția pentru protecția drepturilor copilului al sectorului Centru, mun. Chișinău, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.104).

Până la examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului declarat de Direcția pentru protecția drepturilor copilului, intimații XX și XX, nu au depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016 a fost depus la data de 06 octombrie 2016. Prin urmare instanța de recurs consideră că, recursul a fost declarat în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Direcția pentru protecția drepturilor copilului al sectorului Centru, mun. Chișinău împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.

432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei ce ar indica asupra ilegalității deciziei instanței de apel.

Reieșind din prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Verificând motivele de casare, invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Astfel, cele invocate în recurs nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate deoarece acestea țin de reaprecierea probelor, fapt care este inadmisibil în recurs.

Prin urmare, conform art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991).

În circumstanțele sus relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Direcția pentru protecția drepturilor copilului al sectorului Centru, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) și alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Recursul declarat de Direcția pentru protecția drepturilor copilului al sectorului Centru, mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu